

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7T/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010180
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121010180.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 01. 06. 2021 konajúc samosudcom JUDr. Barbarou Sopkovou v trestnej veci obžalovaného U. N., O.. XX. XX. XXXX X. V., Z. V. F. X, V. V.,

r o z h o d o l :

obžalovaný: U. N., O.. XX. XX. XXXX X. V., Z. V. F. X, V. V.,

r o z h o d o l :

sa podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 1 Pv 249/20/6601 zo dňa 12. 03. 2021 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 29. 04. 2020 v čase okolo 19.30 h X. V. V. O. P., O. H. U. N., po predchádzajúcom slovnom konflikte, pri ktorom U.. U. N. N., O.. XX. XX. XXXX, Z. V. F. X, V. V., sotil do dverí osobného motorového vozidla zn. M., U. F., W.. Č.. V. XXX I., jej privrel ľavú ruku dverami vozidla M. v časti pántov dveré, kde sa jednalo o dvere na strane šoféra, čím takto U.. U. N. N. spôsobil zranenia, a to pomliaždenie ľavej ruky na chrbtovej strane s krvnou podliatinou v podkoží o ploche 2 x 2 cm, ktoré bola sprevádzaná bolestivosťou pri stlačení, pomliaždenie ľavého zápästia a predlaktia s opuchom a krvnou podliatinou v oblasti ľavého lakťa, pomliaždenie ľavého bedrového kĺbu na vonkajšej strane stehna s krvnou podliatinou - podkožným výronom veľkosti 2 x 2 cm a povrchové pomliaždenie chrbta v driekovej oblasti ľahkého stupňa prejavujúce sa začervenaním a palpačnou bolestivosťou s dobou liečenia 4 - 5 týždňov,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku sa poškodení:

X. U.. U. N. N., O.. XX. XX. XXXX, Z. V. F. X, V. V., R.

2. Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s, pobočka Banská Bystrica, so sídlom Skuteckého 20, Banská Bystrica, IČO: 35 937 874,

s nárokom na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

O d ť o v o d n e n i e

Dňa 12. 03. 2021 bola súdu doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 1 Pv 249/20/6601 - 17 na obžalovaného U. N. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného

zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v predmetnej obžalobe a výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Súd dňa 31. 03. 2021 rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 7T/7/2021, voči ktorému podal obžalovaný odpor dôvodiac, že skutok nespáchal a poškodenej nikdy nepribuchol ľavú ruku vo dverách auta tak, ako to tvrdí, ani jej ruku netlačil. Uvedené vzhľadom na výšku auta ani nie je možné. Je pravdou, že sa dňa 29. 04. 2020 v čase okolo 19.40 h na parkovisku na U. H. F. poškodenou stretol a došlo medzi nimi ku konfliktu týkajúceho sa používania osobného motorového vozidla zn. I. F., avšak tento konflikt sa neskončil poškodením zdravia poškodenej. Poukázal na výpovede svedkov a tiež na tú skutočnosť, že poškodená absolvovala lekárske ošetrenie po 22 hodinách od ich stretnutia, pričom za tú dobu sa mohlo čokoľvek udiť. Poškodená odmietla obžalovanému odpovedať na otázky, ktoré sa jej snažil položiť sám a aj prostredníctvom vyšetrovateľa a nemal možnosť ju ani konfrontovať a ozrejmiť nejasnosti. Na základe podaného odporu súd určil termín hlavného pojednávania, na ktorom vykonal dokazovanie.

I.

D. U. N. vyhlásil, že je nevinný. Na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní a potvrdil aj skutočnosti uvádzané v odpore. Tvrdil, že so svedkom G. O. boli dňa 29. 04. 2020 v osobnom motorovom vozidle zn. M. F. F. W.. Č.. V. XXX I. v servise u jedného známeho, kedy im bolo doporučené, aby sa šiel autom niekde previezť do kopcov. Išli smerom na obec B. U., kde sa potom so svedkom otočili a šli naspäť Y. V. V., kde na parkovisku na U. N. zbadal osobné motorové vozidlo, ktoré v tom čase zadržovala jeho manželka - poškodená. Išlo o auto zn. I. F. F. W.. Č.. V. XXX T.. Ako to spozoroval, šiel na parkovisko a tieto autá zastali oproti sebe, asi na 2 m. Vystúpil a zistil, že v druhom aute bola jeho manželka, U. T. a ich maloletá dcéra. Manželka vystúpila z auta I. a opýtal sa jej, či si môže z kufra vybrať nejaké veci. Mal tam dáždnik a kufrík s náradím. Mienil si tieto veci dať do auta zn. M., čo aj urobil. Potom sa vrátil naspäť ku autu zn. I., rozprával sa so svojou dcérou. Manželka ale zadržovala auto zn. I., keďže toto patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takže obišiel auto a chcel si zobrať doklady od neho. Vedel, kde sú doklady vložené, boli v skrinke na spolujazdcovej strane, kde bola U. T. a v ničom mu ona nebránila. Doklady si zobral, lenže manželka sa po ňom hodila. Je od neho oveľa nižšia, tak doklady držal nad hlavou. Ona sa snažila mu tie doklady vytrhnúť z rúk, doškriabala ho pri tom. Mal modriny, roztrhla mu aj tričko. On, keď vystúpil z auta zn. M., nechal dvere na strane vodiča otvorené. Zniesol tak doklady do auta zn. M. a hodil ich na sedadlo vodiča. Jeho manželka sa ale stále handrkovala o tie doklady a domnieva sa, že si o tie otvorené dvere na aute zn. M. sama udrela ruku. Ona bola polovicou tela v cudzom motorovom vozidle a snažila sa doklady dostať od G. O. a zo spínacej skrinky chcela vytiahnuť kľúče, čo sa jej nepodarilo. Obžalovaný sa otočil chrbtom a volal policajnú hliadku. Poškodená tiež volala svojmu bratovi, ktorý najprv vynadal G. O. a potom vynadal aj jemu. Telefón jej teda vrátil, prišla aj policajná hliadka. Vysvetlili, čo sa stalo a tiež poškodenej vysvetlili, že ak je auto zn. I. v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, má právo ho užívať aj obžalovaný. Poškodená mala zaviesť auto k svokre Y. M., aby auto odhlásili, keď sa nevedia dohodnúť. Asi okolo 20.30 h odišli z parkoviska, kde ostala ešte poškodená F. U. T. a ich dcérou. Celý čas boli dvere na strane vodiča v aute zn. M. a otvorené. O zraneniach poškodenej sa dozvedel až na druhý deň prostredníctvom SMS správy, jej poškodenia a zranenia nevidel. Osobné motorové vozidlo zn. I. patrilo do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ale tri mesiace bolo auto pri svokre. Vedel, že ho môže užívať, ale malo to byť tak, že ho môžu užívať rovnako. Dohodu o aute nemali, neumožňovala mu ani styk s dcérou. Stále tvrdila, že je to spoločné, ale on nemohol auto užívať. S poškodenou nežijú v spoločnej domácnosti od apríla 2020, návrh na rozvod bol na súde podaný v júni 2020. Nemajú upravené rodičovské práva a povinnosti k maloletej dcére, len z úradu práce im odporučili, aby šli na psychologické poradenstvo, kde sa aspoň dohodli na styku s maloletou dcérou. Manželstvo ku dňu konania hlavného pojednávania nebolo rozvedené.

Podľa § 270 Trestného poriadku bol prehratý zvukový záznam z výsluchu poškodenej U.. U. N. N. (č. I. 67 - 106), ku ktorému sa obžalovaný vyjadril, že poškodenej nemohol položiť žiadne otázky, keďže ich odmietla zodpovedať, nechcela komunikovať. On nevidel jej hematóm, možno sa jej spravil v čase skutku, ale mohlo to byť v amoku, kedy si na podrobnosti nepamätala ani poškodená, ani on.

Svedkyňa - poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., zastúpená JUDr. R. U., splnomocnenou zástupkyňou, si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške XXX,XX W.. K úhrade škody doteraz nedošlo.

F. U. T., zotrvajúc na výpovedi z prípravného konania, vypovedala, že poškodenú pozná dlhšie, poznajú sa z práce. Teraz už veľmi v kontakte nie sú, no v čase skutku jej pomáhala cvičiť jazdu autom. V ten večer šli pre jej dcéru, svedkyňa auto odšoférovala na parkovisko a tam nechala jazdiť poškodenú. Oproti nim sa rútilo auto, tiež nevedela, kto to je. Nakoniec poradila poškodenej, aby zastala. Zistili, že v aute je obžalovaný a G. O.. Autá ostali oproti sebe stáť prednou stranou. Svedkyňa ostala sedieť v aute. Z oboch áut vystúpili poškodená a obžalovaný a začali sa hádať. Svedkyňa vzala maloletú z auta, aby to nepočula. V aute zn. I. na strane spolujazdca v priehradke bol euroobal. Svedkyňa nepoznala obsah, mali to byť doklady od auta. Keď ona vystúpila z auta, nechala dvere otvorené, preto si obžalovaný z tej priehradky zobral euroobal, predtým vyberal aj nejaké veci z kufra. Pokračovali v doťahovaní sa, v hádaní. Poškodená chcela doklady za každú cenu, že ich potrebuje. Poškodená tak išla za obžalovaným do druhého auta, na ktorom prišiel a chcela mu tie papiere zobrať. Svedkyňa jej povedala, aby to nechala tak, že je to zbytočné. Auto odšoférujú aj bez papierov. Ale poškodená si nedala povedať. Obžalovaný ju nejako sotil to auta zn. M., ale nevie ako. Sústredila sa na maloletú dcéru. Poškodená jej až potom povedala, že dávala ruku pomedzi pánty dverí auta zn. M. na strane vodiča a že chcela vytiahnuť kľúče zo zapaľovania. Svedkyňa poškodenej povedala, že to je samozrejme nemožné. Navyše obžalovaný podal papiere spolujazdcovi G. O.. Obžalovaný volal aj policajtov, ktorí prišli. Svedkyňa sa bavila aj F. G. O.. Potom svedkyňa auto odšoférovala, poškodenej to už ani nedovolila, lebo bola v takom rozporení. Večer jej ešte poškodená písala SMS správu, ale svedkyňa už nejako nereagovala, uviedla len, že ona už chce mať pokoj. Na druhý deň ju viezla na urgent, kde ju vysadila a o štyri hodiny prišla po ňu, odviezla ju rovno k policajtom. Lekársku správu nevidela.

Ďalej uviedla, že zo začiatku nevedela, že v oprotiidúcom aute je obžalovaný, ale to auto sa nechcelo vyhnúť ich autu. Ale potom zastali obidve vozidlá. Ráno, po skutku, jej poškodená písala správu, že má nejaké modriny. Svedkyňa nevidela, že poškodená má nejaké zranenia, ale mala na sebe tričko s dlhým rukávom. No na viditeľných miestach nič nevidela. Na urgente ju len vysadila. Obžalovaný poškodenú o auto doslova nehodil. Ona na neho lepila kvôli tým papierom, handrkovali sa, naťahovali sa. Obaja boli nahnevaní. Sotil do nej, držal papiere hore - nad hlavou. Poškodená stála chrbtom k otvoreným dverám a dala pravú ruku pomedzi pánty dverí vodiča do auta. Sama svedkyňa bola prekvapená, čo poškodená robila a aj sa jej pýtala. Poškodená povedala, že chcela vytiahnuť kľúče zo zapaľovania. Podľa svedkyne je nemožné takto z auta kľúče dostať. Svedkyňa povedala, že ona nevie, či obžalovaný sotil do poškodenej úmyselne alebo to bolo v amoku. Obidvaja boli rozrušení, ale obžalovaný s dverami od auta neplesol, nepritlačil ich na poškodenú. Jej sa zdalo, že sa skôr o nich oprel. Nevie rozoznať, či obžalovaný konal úmyselne alebo nie. Obaja boli v amoku a ona sa do toho nechcela starať. Poškodená jej na nasledujúci deň písala alebo volala v doobedňajších hodinách. Bolo to kvôli tomu, že ju bolí ruka. S modrinami sa nikam nechodí, to je nič. Ona nevie, prečo poškodená dávala do auta ľavú ruku. Je praváčka. Aj obžalovaný, aj poškodená boli aktívni, hádali sa, snažila od neho dostať papiere v euroobale. Sama svedkyňa povedala, aby to už nechala tak. P. O. U. N. je podľa nej osvetlené dostatočne, je tam bežná viditeľnosť. Nevidela, či poškodená roztrhala odev obžalovanému alebo mu spôsobila poranenia.

F. G. O. takisto zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania a potvrdil výpoveď obžalovaného s tým, že boli v servise s autom zn. Kia a následne sa previezli do U.. Po ceste naspäť zastavili na parkovisku na U., M. obžalovaný si z druhého auta zobral nejaké veci a papiere a dal ich do auta zn. M.. Tie papiere a kľúče od auta chcela ale poškodená, obžalovaný volal aj policajtov. On sa nestaral do toho, čo je medzi obžalovaným a poškodenu. Keď obžalovaný vystúpil z auta a vystúpila aj poškodená, debata bola najprv kľudná, ale potom, keď zobral papiere a hodil ich do auta, poškodená sa po ňom vešala, hádzala sa po ňom. Chcela zobrať papiere a kľúče z auta zn. M.. Polovicou tela bola v aute cez otvorené dvere, ale svedok zobral papiere a vybral kľúče zo zapaľovania skôr. Obžalovaný držal papiere rukami hore, nad hlavou. Nevšimol si, že by poškodená obžalovaného poškrabala alebo že by mu roztrhla oblečenie.

Podľa § 268 Trestného poriadku bolo prečítané odborné vyjadrenie č. 20/2020 vypracované MUDr. Milanom Kanianskym dňa 09. 10. 2020 (č. I. 152 - 170).

Podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané listinné dôkazy:

- vyčíslenie nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia zavineneho treťou osobou (č. I. 176)
- správy o osobe obžalovaného (č. I. 180 - 197)
- lustrácia ZVJS (č. I. 222)

- lustrácia CESDaP (č. I. 223 - 229)
- odpis registra trestov (č. I. 230)
- lustrácia priestupkov (č. I. 253)

II.

Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví a spácha ho na chránenej osobe ((blízka osoba podľa § 139 písm. c) Trestného zákona) a potrestá sa odňatím slobody na jeden až tri roky.

Prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto slovné alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného a potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Obžalovaný sa cíti byť nevinným zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Obhajoba smerovala k tomu, že zranenia poškodenej nevznikli v dôsledku jeho konania. Poukazoval na to, že poškodenej v čase bezprostredne po skutku nikomu nepovedala, že ju niečo bolí, že má nejaké zranenia a k lekárovi šla o takmer celý deň neskôr, kedy sa mohlo udiť aj čokoľvek iné a zranenia mohli poškodenej vzniknúť inak. Nepoprel, že sa dňa 29. 04. 2020 vo večerných hodinách s poškodenej na parkovisku na U. N. stretol a došlo medzi nimi k hádke kvôli dokladom od osobného motorového vozidla zn. I. F., ktoré je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, ale v tom čase ho tri mesiace užívala len ona. Rozhodol sa preto vziať jej doklady od auta, kým sa nevyrieši medzi nimi otázka užívania. Doklady si obžalovaný nevzal násilím, avšak následne sa poškodenej snažila doklady získať. Aj kvôli fyzickej nerovnosti medzi nimi (poškodenej je nižšia), držal obžalovaný doklady nad svojou hlavou a poškodenej ich chcela vytrhnúť. Obžalovaný položil doklady na sedadlo vodiča osobného motorového vozidla zn. M., kde sedel svedok G. O. a dvere auta boli po celý čas otvorené.

Až do tohto bodu je priebeh skutku nesporný. Následne poškodenej tvrdí, že jej obžalovaný privrel ľavú ruku do auta, keď sa snažila cez otvorené dvere, ponad pánty, dostať doklady z auta. Aj svedkyňa T. tvrdí, že poškodenej chcela strčiť ruku do auta ponad pánty, avšak tvrdí, že stála chrbtom k dverám, čo by potom znamenalo, že do auta musela poškodenej strčiť pravú ruku. Samozrejme, situácia a hádka medzi obžalovaným a poškodenej bola vyhrotená a je pochopiteľné, že sa nikto nechce starať medzi dvoch ľudí, preto aj vnímanie, či poškodenej dala do auta ľavú alebo pravú ruku môže byť zo strany svedkyne nepresné, ale nespôsobuje to v konečnom dôsledku žiadny rozpor a ani nezrovnalosť, lebo svedkyňa sama pripustila, že celú situáciu dobre nevidela, nechcela sa do toho starať. Potvrdila, že dvere auta zn. M. boli otvorené po celý čas, preto (aj vzhľadom na popísané zranenie ľavej ruky) sa súdu javí ako objektívnejšie to, že poškodenej stála v priestore otvorených dverí vodiča a snažila sa vytiahnuť kľúče zo zapaľovania a doklady položené na sedadle vodiča ľavou rukou, pričom zvyšok tela mala mimo vozidla. Pri takom priebehu mohlo dôjsť aj k tomu, že prišlo ku kontaktu poškodenej s dverami auta zn. M., kde je opäť rozpor v tom, či ich obžalovaný privrel úmyselne alebo došlo k ich privretiu v dôsledku neúmyselného konania obidvoch, t. j. poškodenej aj obžalovaného, kedy obaja boli nahnevaní, hádali sa spolu a poškodenej chcela získať doklady od auta aktívnym vlastným konaním tak, že sa ich snažila vytrhnúť obžalovanému z rúk, ktoré mal nad svojou hlavou a neskôr ich hodil do auta zn. M..

Dá sa konštatovať, že výpovede obžalovaného a svedkov T. R. O. sú zhodné v tom, že poškodenej bola aktívna, snažila sa získať doklady od auta zn. I. F. za každú cenu a po obžalovanom sa hádzala. Tiež z ich výpovedí vyplynulo, že poškodenej sa z auta zn. M. snažila získať doklady a vytiahnuť kľúče zo zapaľovania, kedy došlo k jej kontaktu s dverami tohto auta. Svedkovia priamo nevideli, že by obžalovaný sotil poškodenej, strčil do nej, ale zhodli sa, že pri aktívnej (aj fyzickej) hádke medzi poškodenej a obžalovaným zrejme došlo k privretiu dverí, v ktorom priestore už ale bola aj poškodenej svojou ľavou, hornou, časťou tela.

Na tomto mieste je preto významné odborné vyjadrenie znalca, ktorý popísal zranenia poškodenej zistené po incidente zo dňa 29. 04. 2020 zo zdravotnej dokumentácie. Konštatoval ľahké poranenia (popísané aj v skutkovej vete) a uviedol, že pomliaždenie chrbta ľavej ruky mohlo vzniknúť tzv. aktívnym mechanizmom (pohybujúcou sa rukou do pevného, tvrdého predmetu) alebo tzv. pasívnym mechanizmom (keď pohybujúci sa tvrdý, pevný predmet naráža do ruky v oblasti chrbta ruky alebo pôsobí tlakom na ruku. Styčnou plochou mohla byť hrana pohybujúcich sa dverí, ktorými bolo predlaktie

a ruka pritlačené k rámu dverí. Poranenie ľavého predlaktia a zápästia s opuchom a podkožným výronom v oblasti lakťa mohlo vzniknúť pri pritlačení ruky a predlaktia zohnutého v lakti dverami o rám dverí a snahe končatinu si vytiahnuť a krvná podliatina mohla vzniknúť nárazom tela oblasťou bedrového kĺbu po posotení stojaceho pevného predmetu, ale ide o povrchové poranenie, kde intenzita nárazu bola mierna, keďže už dňa 05. 05. 2020 nebol krvný výron ani bolestivosť dokumentovaný.

Pre rozhodnutie, či konanie obžalovaného mohlo naplniť znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia, je tak podstatné zistenie, či poškodenej úmyselne ublížil.

Z vykonaného dokazovania však vyplynuli pochybnosti týkajúce sa jednak preukázania úmyslu obžalovaného spôsobiť poškodenej zranenia a jednak mechanizmu vzniku poranení.

Rozhovor medzi poškodenou a obžalovaným, keď vystúpil z auta zn. M., bol zo začiatku pokojný, dokonca aj keď si z kufru vzal veci a z priehradky pri spolujazdcovi doklady. K hádke zrejme došlo v čase, keď si poškodená uvedomila, že obžalovaný mieni doklady od auta zn. I. F. zadržať a vziať si ich. Táto situácia vznikla v dôsledku toho, že poškodená s obžalovaným nežili v spoločnej domácnosti, sú manželmi a spoločný majetok by mali aj spoločne užívať, resp. užívať ho v rovnakom rozsahu. Poškodená v tom čase mala podľa vyjadrení obžalovaného užívať vozidlo tri mesiace a chcel jej svojim rozhodnutím (vziať doklady) vysvetliť, že aj on má rovnaké práva. Riešenie situácie obžalovaným nie je štandardné, no je pravdivé jeho tvrdenie, že majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, kým nie sú k nemu upravené práva dohodou alebo rozhodnutím súdu, majú obaja manželia právo užívať, ak podľa povahy vecí ho takto užívať môžu. Dôležité je posúdiť nielen neštandardné konanie obžalovaného aj rovnako neštandardnú reakciu poškodenej. Poškodená nielenže sa snažila získať doklady tak, že sa hádzala po obžalovanom, ale dokonca chcela vytiahnuť kľúče zo zapaľovania z auta zn. M., ktoré nepatriło ani jej, ani obžalovanému. Obžalovaný aj poškodená už v tom čase ale boli rozčúlení, nahnevaní, nedokázali zrejme ovládať svoje konanie, boli rozrušení, no stále obaja boli aktívni v pohybe. Tak ako poškodená nebránila obžalovanému vziať si veci a doklady z auta zn. I., ani obžalovaný aktívne nebránil poškodenej v tom, že sa postavila do priestoru otvorených dverí na strane vodiča auta zn. M.. Rozdiel je ale v tom, že zrejme došlo k privretiu dverí tohto auta a teda zrejme aj ku kontaktu dverí s telom poškodenej. Slovo „zrejme“ je použité zámerne, pretože ani znalec bez pochyb neurčil, či mechanizmus zranenia (pomliaždenie chrbta ľavej ruky) bol aktívny alebo pasívny, keďže pripustil obidve možnosti. Krvná podliatina tiež mohla vzniknúť len posotením, teda nie prudkým, agresívnym, silným sotením (vtlačením) poškodenej do dverí auta. Pomliaždenie ľavého predlaktia a zápästia s opuchom takisto mohlo vzniknúť pritlačením s cieľom končatinu vytiahnuť. Teda opäť nie vedomým, úmyselným agresívnym konaním - vtlačením. Opäť je potrebné pripomenúť, že poškodená sama bola aktívna, pohybovala sa, snažila sa vziať obžalovanému doklady z rúk, ktoré boli vo výške nad hlavou, a neskôr aj z iného auta. K zraneniam poškodenej teda mohlo dôjsť aj dňa 29. 04. 2020 ihneď alebo mohli vzniknúť neskôr v súvislosti s týmto skutkom (incidentom), avšak z dokazovania nevyplývalo, že by vznikli úmyselným (či už v priamom alebo nepriamom úmysle) konaním obžalovaného a rovnako bez pochyb ani nebolo preukázané, že tieto zranenia skutočne obžalovaný spôsobil len a výlučne svojím vlastným konaním.

Výpoveď poškodenej, ktorá tvrdila, že zranenia jej spôsobil obžalovaný, ostala osamotená a ostatné vykonané dokazovanie ju nepotvrdilo, neverifikovalo a ani bez pochyb nepreukázalo. Práve naopak, vykonané dokazovanie nevytvorilo ucelenú a priamu reťaz o skutku, ktorého následkom mal obžalovaný úmyselne poškodenej spôsobiť zranenia.

Súd s prihliadnutím na uvedené skutočnosti a pri vyhodnotení vyššie uvedených dôkazov konštatuje, že dôkazy v predmetnej veci vykonané na hlavnom pojednávaní nepreukazujú bez dôvodných pochybností skutočnosti uvedené v podanej obžalobe, teda že skutok spáchal obžalovaný.

Je nevyhnutné spomenúť aj reflektovanie ústavnej zásady (a teda základného práva každého na prezumpciu neviny formulovaného v článku 50 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky) do ustanovenia § 2 ods. 2 Trestného poriadku, z ktorej okrem iného vyplýva, že obvinený (obžalovaný) nie je povinný dokazovať svoju nevinu a nesmie byť donucovaný k priznaniu. Z ústavnej zásady prezumpcie neviny ďalej vyplýva, že obvinenému je potrebné vinu dokázať a v prípade pochybnosti o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie sa musí rozhodnúť v prospech obvineného. Zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného) je jednou z kľúčových zásad aplikujúcich sa v rámci

trestného konania, pričom táto zásada, vychádzajúca z právnych myšlienok rímskeho práva, je ako taká neoddeliteľne spätá so zásadou prezumpcie nevinu. Prezumpcia nevinu teda vyjadruje objektívny stav, podľa ktorého o vine môže rozhodnúť len súd, pričom jeho rozhodnutie musí vychádzať z vykonaného dokazovania, v rámci ktorého existuje jednoznačný záver, že žalovaný skutok spáchala určitá osoba.

Prezumpcia nevinu je základným právom so všetkými ústavnoprávnymi účinkami medzi ústavnou zásadou a ústavou priznaným základným právom. Ústava v čl. 50 ods. 2 ustanovuje prezumpciu nevinu ako východisko pre uplatnenie trestnej zodpovednosti. Túto úpravu nemožno vysvetliť tak, že ústavná ochrana prezumpcie nevinu je obmedzená výlučne na trestnú zodpovednosť, a že všetky ostatné formy právnej zodpovednosti možno založiť na zásade prezumpcie nevinu. Zásada prezumpcie nevinu patrí k všeobecným zásadám právneho štátu. Prezumpcie nevinu ako základné právo priznané v článku 50 ods. 2 slúži práve na ochranu v trestnom konaní, čím sa líši od iných vzťahov v ústavnej norme. V ostatných právnych vzťahoch sa prezumpcia nevinu nezaručuje ako základné právo. Má povahu zásady implikovanej v úprave čl. 1 ods. 1 Ústavy o právnom štáte (bližšie pozri: Doc. JUDr. Ján Drgonec, DrSc. Ústava Slovenskej republiky - Komentár, Teória a prax, 2. prepracované a doplnené vydanie, C. H. Beck 2019).

V základnom práve na prezumpciu nevinu garantovanom Ústavou Slovenskej republiky je teda implikovaných niekoľko pravidiel, ktoré patria k obsahu práva na prezumpciu nevinu:

1. nedokázaná vina má ten istý význam ako dokázaná nevinu,
2. pravidlo „in dubio pro reo“ znamená, že ak sú o otázke viny pochybnosti, ktoré nemožno rozptýliť dôkazmi, obžalovaného nemožno odsúdiť, ale treba rozhodnúť v jeho prospech a spod obžaloby ho oslobodiť; toto sa však vzťahuje len na zisťovanie skutočného stavu veci, teda len na otázky skutkového charakteru,
3. obvinený (obžalovaný) nie je povinný dokazovať svoju nevinu.

V danom prípade zostali významné pochybnosti o tom, či sa žalovaného skutku dopustil obžalovaný. Súhrn priamych a nepriamych dôkazov k preukázaniu viny obžalovaného musí tvoriť logickú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku, usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne aj vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru. Dôkazné bremeno pritom nesie obžaloba, nie obžalovaný. Obžaloba musí dokázať vinu obžalovaného, nie obžalovaný svoju nevinu.

V konkrétnom prípade musí súd konštatovať absenciu relevantného usvedčujúceho dôkazu. Súd zdôrazňuje, že v prípade existencie nepriamych dôkazov a výpovede poškodenej, ktorá nebola bez pochyb podporená vykonaním žiadneho iného dôkazu, že obžalovaný v priamom alebo nepriamom úmysle spôsobil poškodenej zranenia tak, že vtláčil (privrel ľavú ruku) do dverí osobného motorového vozidla zn. M. F. s ev. č. V. XXX I., nie je možné o takéto dôkazy oprieť prijatie záveru o vine obžalovaného. Poškodená v čase skutku sama aktívne konala, hádzala sa o obžalovaného, chcela z otvorených dverí osobného motorového vozidla zn. M. F. vziať doklady a kľúče, bola rozrušená, nahnevaná a nesťažovala sa na žiadne bolesti, poranenia, ale šla na ošetrovanie až na ďalší deň. Znalec pripustil tak aktívny, ako aj pasívny mechanizmus vzniku zranenia..

V danej veci za súčasnej existencie niekoľkých racionálne možných a logicky prípustných alternatív priebehu skutkového deja, ktoré nie je možné bez akýchkoľvek dôvodných pochybností potvrdiť (ale ani úplne vylúčiť), nemohol súd nepripustiť možnosť konštatácie, že žalovaného skutku sa nedopustil obžalovaný, ale zranenia poškodenej mohli vzniknúť aj jej samotným konaním. Keďže nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by v obžalobe popísaným spôsobom obžalovaný privrel ľavú ruku poškodenej do dverí auta, ktoré boli celý čas otvorené a k ich privretiu mohlo dôjsť aj len neúmyselným dotykom obžalovaného alebo poškodenej pri ich vzájomnom konflikte nemožno bez ďalších relevantných dôkazov za páchatela žalovaného skutku označiť obžalovaného iba na základe skutočnosti, že to tvrdí poškodená, ktorá navyše odmietla odpovedať na otázky obžalovaného s tým, že „sú konfliktné“, hoci jej žiadnu otázku ani nestihol položiť. Z vykonaného dokazovania súd nemohol bez porušenia princípu prezumpcie nevinu prijať záver, že páchatelom skutku je práve obžalovaný.

Pretože zásada zistenia náležitého skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd svoje rozhodnutie oprel o fakty, ktoré sú jednoznačné a nepochybné (a to nielen v rovine pravdepodobnosti), súd obligatórne v zmysle vyššie rozvedenej zásady „in dubio pro reo“

musel vychádzať zo skutkových okolností pre obžalovaného priaznivejších, v konkrétnom prípade z jeho tvrdenia, že skutku, ktorý mu je kladený za vinu, sa nedopustil. Súd však zdôrazňuje, že týmto nekonštatuje, že obžalovaný skutok nespáchal, uzatvára však, že nebolo preukázané, že sa skutku dopustil. Nedokázaná vina má však rovnaký význam ako dokázaná nevina.

Podmienka náležite zistiť skutkový stav veci znamená, že v trestnom konaní musia byť všetky okolnosti trestného činu zistené v takom rozsahu, aby bolo možné vzhľadom na konkrétne štádium trestného konania rozhodnúť. Súd je názoru, že v danom prípade dôkazné bremeno obžaloba neunesla, nepredložila súdu dostatok nespochybniteľných dôkazov, ktoré by bez dôvodných pochybností dokázali, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, tento skutočne aj spáchal, preto ho podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Poškodená U.. U. N. N. ako aj Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. si uplatnili nárok na náhradu škody vo výške XXX,XX W. (boelstné), resp. XXX,XX W. (náklady za poskytnutie zdravotnej starostlivosti). Keďže ale súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, mohol poškodené s nárokom škody len odkázať na samostatný civilný proces, kde si už ale v rámci dispozície s konaním (sporom) samy musia určiť svoj nárok.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu samosudca rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manželka a družka ale nie proti jeho vôli.

Poškodený môže podať odvolanie iba pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.